

การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์อภิมาน

A RESEARCH SYNTHESIS ON INSTRUCTIONAL MODELS FOR DEVELOPING ENGLISH ACHIEVEMENT USING META-ANALYSIS

นัตยา พรหมประศรี* มารศรี กลางประพันธ์ และ สมเกียรติ พละจิตต์

Nattaya Phromprasri*, Marasri Klangprapan and Somkiat Palajit

สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จังหวัดสกลนคร 47000

Program in Educational Research and Development, Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University,
Sakon Nakhon 47000, Thailand

*Corresponding author: Email: natphrom97@gmail.com

รับบทความ 10 กรกฎาคม 2564 แก้ไขบทความ 29 สิงหาคม 2564 ตอรับบทความ 12 กันยายน 2564 เผยแพร่บทความ กรกฎาคม 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาลักษณะงานวิจัย และ 2) เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์ในมหาวิทยาลัยของรัฐภายในประเทศ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 ที่สามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS จำนวน 128 เรื่อง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และเกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัย 2) แบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย และคู่มือการรหัสงานวิจัย การคำนวณค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยใช้สูตรของ Glass สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของขนาดอิทธิพลโดยใช้สูตรของ Kruskal-Wallis Test

ผลการวิจัย พบว่า

1. งานวิจัยที่ผลิตในปี 2557 มีจำนวนมากที่สุด สถาบันที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี สาขาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ สาขาหลักสูตรและการสอน ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ระยะเวลาในการทดลอง ระหว่าง 11-20 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยโดยส่วนมากใช้วิธีการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยส่วนมากมีค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากง่าย และอำนาจจำแนก สถิติพื้นฐานที่ใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงที่ใช้มากที่สุด คือ t-test

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติของ Kruskal-Wallis Test

2.1 ค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างกับค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: การสังเคราะห์งานวิจัย, รูปแบบการเรียนการสอน, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, การวิเคราะห์อภิมาน

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) analyze the features of the research studies, and 2) compare the difference in the effect size of the research studies on instructional models affecting the English learning achievement. The subjects in this research were 128 postgraduate theses conducted in public universities in Thailand and published from 2000 to 2018 on the ThaiLIS database. The research instruments consisted of 1) a research quality evaluation form with the selected criteria for assessing the quality of research studies, 2) a form to record the features of the research studies, and a manual for encoding the research studies. To measure the

research effect size, Glass's formula was employed. The statistics for data analysis were percentage, mean, and standard deviation, and the difference comparison of the research effect size using a formula of the Kruskal-Wallis Test.

The findings were as follows:

1. The research studies were mostly conducted in 2014. The majority of research studies were completed at Udon Thani Rajabhat University. Most research studies were created by the Curriculum and Instruction program. The majority of research studies were undertaken in lower secondary schools. Integration-focused instructional models were the most popular. The duration of the experiment was mostly set between 11 and 20 hours. Most samples were obtained by using probability and adopted the One Group Pretest-Posttest Design. The lesson plans were mostly employed as the research instruments and their validity, reliability, difficulty, and discrimination were all evaluated. The most commonly utilized basic statistics were mean and standard deviation. The most common method of testing the hypothesis was the t-test.

2. The comparative analysis of the differences in the effect size of the instructional model's effect on English achievement by using the Kruskal-Wallis test revealed that

2.1 The effect size of the instructional models showed differences at the .05 level of significance.

2.2 The level of the sample group and the effect sizes of the instructional models affecting English achievements showed no differences.

Keywords: Synthesis, Instructional Models, English Learning Achievement, Meta-analysis

บทนำ

ในปัจจุบันประเทศต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาศาสตร์ อุตสาหกรรม ตลอดจนความสะดวก รวดเร็วในการติดต่อคมนาคม ทำให้ประเทศต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกัน และพึ่งพาอาศัยกันมากขึ้น จึงจำเป็นต้องใช้ภาษาเป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสาร ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะภาษาอังกฤษใช้กันอย่างแพร่หลาย ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัตรา มุลละออง (2557, หน้า 1) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตเพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทุกคนต้องรู้ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การแสวงหาความรู้ เพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมไปถึงการใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบอาชีพ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษช่วยให้มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล สามารถติดต่อสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างคล่องแคล่ว และมั่นใจ ดังนั้นการเรียนภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างมากเพราะไม่ได้เรียนเพื่อรู้ภาษาเท่านั้น แต่ยังใช้ภาษาเป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสาร การจะใช้ภาษาให้คล่องแคล่วนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ทักษะภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน กระบวนการศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญและเห็นความจำเป็นของการปรับปรุงหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และการใช้กรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล ทั้งการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู การกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ และการเน้นทักษะการสื่อสารที่เริ่มจากการฟัง พูด อ่าน และเขียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561, หน้า 135) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

แม้ว่าประเทศไทยจะให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก แต่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร เด็กไทยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาวรรณ อินตะแก้ว (2557, หน้า 1) ที่กล่าวว่า คนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี แต่ก็ยังสนทนากับชาวต่างชาติไม่ได้ ในส่วนของปัญหาการเรียนการสอนที่ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรนั้น ทิพากร สุขชูศรี (2560, หน้า 2) กล่าวว่า ปัญหาต่าง ๆ ได้สะท้อนให้เห็นถึงความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยจะเห็นได้จากรายงานสรุปค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (O-NET) ปีการศึกษา 2556 จนถึงปีการศึกษา 2558 พบว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษของทุกช่วงชั้นมีค่าเฉลี่ยผลการทดสอบต่ำกว่าร้อยละ 50 จากปัญหาดังกล่าวทำให้มีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอน รูปแบบการสอน รวมทั้งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก ดังนี้ สุมิตรรา อังวัฒนกุล (2540, หน้า 22) ได้กล่าวว่า

วิธีการสอนของครูมีผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ สายใจ ชลินทรวัฒน์ (2550, หน้า 3) กล่าวว่า จากการศึกษางานวิจัยด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน พบว่า อุปสรรคที่ทำให้นักเรียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษหรือวิชาอื่นที่เน้นด้านเนื้อหาได้ไม่ดั้นเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น วิธีการสอนของครู สภาพแวดล้อม การวัดผลประเมินผล ฐานะทางครอบครัว บทบาทของผู้ปกครอง ความสัมพันธ์กับเพื่อน หรือตัวนักเรียนเอง ซึ่งสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสอนนั้นมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าสาเหตุอื่น ๆ และรูปแบบการสอนนั้นก็ยังมีหลายวิธี ซึ่งในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ยังไม่สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการสอนใดเป็นวิธีที่ดีที่สุดและสมบูรณ์แบบที่สุด เพราะแต่ละวิธีก็มีจุดเด่นและจุดด้อยต่างกัน ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาวิวัฒนาการของทฤษฎี การเรียนรู้ และวิธีสอน เพื่อเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ สามารถเลือกใช้วิธีสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน และจุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนภาษาในแต่ละระดับชั้น ซึ่งสอดคล้องกับ ทศยา จุลนีย์ (2557, หน้า 2) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันจำเป็นต้องพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิควิธีสอน หรือรูปแบบการสอนที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหา และบริบทของผู้เรียนให้สามารถฝึกทักษะทางภาษา รวมถึงสร้างเจตคติที่ดีและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นได้

รูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ ในปัจจุบัน ทิศนา แชมมณี (2560, หน้า 223) กล่าวว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์ผลงานของนักการศึกษาที่เป็นผู้ค้นคิดระบบและรูปแบบการจัดการเรียนการสอนต่าง ๆ พบว่า นักศึกษานิยมใช้คำว่า “ระบบ” ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ เช่น ระบบการศึกษา ระบบการเรียนการสอน ถ้าเป็นระบบการเรียนการสอนก็จะครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการเรียนการสอนในภาพรวม และนิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ย่อยกว่า ซึ่งใช้กับ “วิธีสอน” โดยเฉพาะ เพราะว่าวิธีสอนเป็นองค์ประกอบย่อยที่สำคัญของระบบการเรียนการสอน ดังนั้นการนำวิธีสอนใด ๆ มาจัดทำอย่างเป็นระบบตามหลักการและวิธีการจัดระบบแล้ว วิธีสอนนั้นก็จะเป็น “ระบบวิธีสอน” หรือที่นิยมเรียกว่า “รูปแบบการเรียนการสอน”

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึง ลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ ซึ่งมีการจัดกระบวนการหรือขั้นตอนในการเรียนการสอนโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ สามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เมื่อนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนแล้วสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นในการจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนนั้นมีนักวิชาการหลายท่านจัดรูปแบบการสอนออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ พบว่า การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนนั้นจะแบ่งตามจุดมุ่งหมาย วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน

ปัจจุบันมีงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นจำนวนมาก มีการนำเทคนิคการสอน และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษของต่างประเทศมาปรับปรุงและทดลองใช้กับนักเรียนในบริบทของสังคมไทยเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านต่าง ๆ งานวิจัยเหล่านี้กระจายไปตามฐานข้อมูลต่าง ๆ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา หากมีการรวบรวมจัดวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อดูประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน รวมถึงข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนั้น ๆ จะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบท เพื่อจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

การศึกษาและการรวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องที่ศึกษาปัญหาเดียวกัน ซึ่งใช้วิธีการและกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน มีผลการวิจัยทั้งสอดคล้องและขัดแย้งกัน นำมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อสรุปและนำเสนอข้อสรุปของปัญหานั้นอย่างเป็นระบบ ถือเป็นข้อยุติของปัญหา เรียกว่า การสังเคราะห์งานวิจัย ดังที่ นงลักษณ์ วิรัชชัย (2529, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของการสังเคราะห์งานวิจัยว่า การสังเคราะห์งานวิจัย (Synthesis of Research) เป็นวิธีการที่นำข้อเท็จจริง โดยรวบรวมงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องมาศึกษา วิเคราะห์ และนำเสนอข้อสรุปที่ได้เป็นข้อยุติ การสังเคราะห์งานวิจัยสามารถสังเคราะห์ได้สองลักษณะ คือ เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย และเป็น การวิจัยที่แสวงหาความรู้ใหม่ ๆ และนำความรู้นั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งอุทุมพร จามรมา (2531, หน้า 1) กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับที่นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในหัวข้อ นั้น ๆ เรียกว่า Meta-Analysis 2) ระดับที่นำงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ทำให้เกิดสาขาใหม่ เรียกว่า Mega-Analysis และ 3) ระดับที่นำสาขาที่เกี่ยวข้องมาสังเคราะห์ Super Analysis การสังเคราะห์งานวิจัยจำแนกได้ 2 ประเภทตามลักษณะการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ 1) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงคุณลักษณะ (Qualitative Synthesis) เป็นการบรรยายให้เห็นถึงความสัมพันธ์และความขัดแย้งกันระหว่างผลการวิจัยเรื่องนั้น ๆ จะพบในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2) การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Synthesis) เป็นวิธีการที่มีระบบ ความรู้ หลักการ และระเบียบวิธีทางสถิติ นำมาวิเคราะห์ผลการวิจัยเพื่อหาข้อสรุป งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์นั้นต้องเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณที่ให้ข้อมูลเป็นตัวเลขหรือมีค่าสถิติเพียงพอในการสังเคราะห์ การสังเคราะห์ งานวิจัยจึงเป็นการศึกษาผลงานวิจัยเพื่อให้ได้ข้อสรุปเป็นองค์ความรู้ จากการรวบรวมข้อมูลผลการวิจัยที่มีอยู่มาทำให้มองเห็นแนวทางในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นแนวทางชี้แนะลักษณะงานวิจัยที่ควรศึกษาในครั้งต่อไป ตลอดจนได้ข้อสรุปที่เป็นความรู้ใหม่จากงานวิจัยที่มีอยู่เดิม นอกจากนี้การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณ ยังมีวิธีการวิเคราะห์เพื่อสังเคราะห์ผลของการวิจัยแบ่ง

ออกเป็น 4 วิธี คือ วิธีนับคะแนนเสียงแบบเดิม วิธีการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติของผลการสังเคราะห์ วิธีการประมาณค่าจากผลการนับคะแนนเสียง และวิธีการสังเคราะห์ค่าประมาณดัชนีมาตรฐาน ซึ่งเป็นที่รู้จักในชื่อของ การวิเคราะห์ห่อภิมาณ

การวิเคราะห์ห่อภิมาณนั้น นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2541, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของวิเคราะห์ห่อภิมาณว่าหมายถึง การสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณแบบหนึ่งที่มีนักวิจัย รวบรวมงานวิจัยที่ศึกษาปัญหาวิจัยเดียวกันมาศึกษาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่เป็นข้อยุติต่อปัญหาวิจัยเดียวกัน โดยงานวิจัยแต่ละเรื่องเป็นหน่วยการวิเคราะห์ ข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณเป็นผลการวิจัยที่วัดในรูปของขนาดอิทธิพล และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ รวมถึงสารสนเทศที่เกี่ยวกับคุณลักษณะงานวิจัย ซึ่งวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์เพื่อประมาณค่าขนาดอิทธิพล หรือค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ซึ่งเป็นดัชนีมาตรฐานที่ได้จากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ในแต่ละเรื่อง การวิเคราะห์เพื่อสรุปรวมค่าดัชนีมาตรฐานและการวิเคราะห์ว่าดัชนีมาตรฐานที่ได้มีค่าแตกต่างกัน เนื่องจากตัวแปรปรับอะไร อันเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างดัชนีมาตรฐานกับคุณลักษณะงานวิจัย ดังนั้นการวิเคราะห์ห่อภิมาณจึงเป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเชิงปริมาณวิธีหนึ่ง ที่นำงานวิจัยหลาย ๆ เรื่องซึ่งศึกษาปัญหาเดียวกันนำมาสังเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติเพื่อสรุปข้อค้นพบจากงานวิจัยดังกล่าวซึ่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณประกอบด้วยผลของการวิจัยที่วัดในรูปของดัชนีมาตรฐาน ได้แก่ ขนาดอิทธิพล (Effect Size) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) และข้อมูลคุณลักษณะงานวิจัย หลักการวิเคราะห์ คือ การเปรียบเทียบความแตกต่างของดัชนีมาตรฐานจากงานวิจัยแต่ละเรื่องเพื่อให้ได้ข้อสรุปที่กว้างขวางและลุ่มลึก

งานวิจัยของ คณิตา ดอกเขียว (2546, หน้า 100-101) ได้สังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ จำนวน 107 เรื่อง ผลการวิจัย พบว่า 1) การจำแนกวิทยานิพนธ์ตามตัวแปรคุณลักษณะงานวิจัยที่มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้มากที่สุด คือ พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2538 และ 2541 สถาบันที่ผลิตงานวิจัย คือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร สาขาที่ทำวิจัย คือ วิชาเอกการมัธยมศึกษา ระดับการศึกษาที่ทำวิจัย คือ ระดับมัธยมศึกษา ทักษะที่ทำวิจัย คือ ทักษะการอ่าน รูปแบบนวัตกรรมที่ใช้ คือ นวัตกรรมประเภทรูปแบบ/เทคนิควิธีสอน การสุ่มตัวอย่าง คือ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (สุ่มเป็นคน) ระดับชั้นที่ทำวิจัย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวนประชากร คือ จำนวนประชากรตั้งแต่ 10 คน ถึง 150 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 51 คน ถึง 100 คน จำนวนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมคือ ใช้จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวนคาบที่ใช้ในการทดลอง คือ 1 คาบ ถึง 30 คาบขึ้นไป แบบแผนการทดลอง คือ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ค่าเฉลี่ยของขนาดอิทธิพล จำนวน 145 ค่า มีค่าเท่ากับ 0.71 แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้นวัตกรรมการศึกษาที่มีค่าสูงกว่าที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ ร้อยละ 76

คัมภีรพจน์ สายเพชร (2551, หน้า 118-119) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้นวัตกรรมกับการสอนปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และเพื่อสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับนวัตกรรมที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษจากงานวิจัย ตั้งแต่ พ.ศ. 2540-2550 จำนวน 32 เรื่อง ซึ่งมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก คือ เป็นงานวิจัยที่มีตัวแปรตามที่เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับวิธีการเรียนวิธีการสอนและรูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และเป็นงานวิจัยที่มีการรายงานข้อมูลเพียงพอที่จะนำมาสังเคราะห์ ได้แก่ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง ค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุม การทดสอบค่า t และค่า F และศึกษาคุณลักษณะของงานวิจัยตามตัวแปรที่กำหนด หลังจากนั้นทำการสังเคราะห์ตัวแปรที่มีงานวิจัยตั้งแต่ 5 เล่ม ขึ้นไป เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสรุปรายละเอียดของงานวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าขนาดอิทธิพล ผลการวิจัย พบว่า 1) งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ มีคุณลักษณะดังต่อไปนี้ มากที่สุด คือ พิมพ์เผยแพร่ในปี พ.ศ. 2546 และ 2547 สถาบันที่ผลิต คือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ภาควิชา/สาขาที่ทำวิจัย คือ สาขาการพัฒนาศึกษาและการสอนระดับการศึกษาที่ทำวิจัย คือ ระดับประถมศึกษา ทักษะที่ทำวิจัย คือ ทักษะบูรณาการรวมและไวภาษกรณ์ รูปแบบนวัตกรรมที่ใช้ในการวิจัย คือ นวัตกรรมประเภทรูปแบบ เทคนิคและประเภทผลิตภัณฑ์ สิ่งประดิษฐ์ วิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (สุ่มเป็นคน และสุ่มเป็นห้อง) ระดับชั้นที่ทำวิจัย คือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 จำนวนประชากร คือ จำนวนประชากรตั้งแต่ 10 คน ถึง 300 คน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คือ ขนาดกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 10 คน ถึง 150 คน จำนวนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม คือ ใช้จำนวนกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม จำนวนคาบที่ใช้ในการทดลอง คือ ตั้งแต่ 20 คาบขึ้นไป แบบแผนการทดลอง คือ ใช้แบบแผนการทดลองแบบ Non-Randomized Control Group Pretest-Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ใช้สถิติ t ในการทดสอบ 2) ค่าเฉลี่ยขนาดอิทธิพล มีจำนวน 32 ค่า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.92 แสดงว่า

นักเรียนที่เรียน โดยใช้วัตกรรมการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติเป็น 0.92 เท่าของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ ซึ่งก็คือ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนโดยใช้วัตกรรมการศึกษามีค่าสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีสอนปกติ ร้อยละ 82

ดารณี ม่วงโต (2559, หน้า 118-119) สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับตัวแปรที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ในระดับมัธยมศึกษา ช่วง พ.ศ. 2540-2557 พบว่า คุณลักษณะงานวิจัยด้านข้อมูลพื้นฐาน คือ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลิตงานวิจัยมากที่สุด จำนวน 13 เล่ม สาขาที่ทำวิจัยมากที่สุด คือ สาขาการวิจัย การศึกษา จำนวน 8 เล่ม วัตถุประสงค์ของงานวิจัยโดยส่วนมาก คือ เพื่อหาความสัมพันธ์ เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ เพื่อศึกษาปัจจัย เพื่อพัฒนารูปแบบ จำนวน 6 เล่ม และพบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากที่สุด คือ การทำการบ้านของนักเรียน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.8926 อยู่ในระดับมีความสัมพันธ์มากที่สุด จากงานวิจัยทั้งหมด จำนวน 43 เรื่อง มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จากตัวแปร 123 ตัวแปร พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0.3013 ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์น้อย

จากตัวอย่างงานวิจัยจะเห็นได้ว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสังเคราะห์จะเลือกใช้วิธีวิเคราะห์ห่อภิมาณ เพราะเป็นวิธีที่ได้รับการพัฒนามากที่สุด และมีการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานที่นำผลของข้อมูลจากงานวิจัยแต่ละเรื่องซึ่งมีแบบแผนงานวิจัย การใช้เครื่องมือและการใช้สถิติที่แตกต่างกันมาคำนวณให้มีมาตรฐานเดียวกันก่อน จากงานวิจัยที่มีแบบการวิจัยต่างกัน สามารถคำนวณได้จากค่าสถิติโดยตรงและคำนวณจากค่าสถิติในการทดสอบสมมติฐาน จุดเด่นของการประมาณค่าดัชนีมาตรฐานสำหรับการวิเคราะห์ห่อภิมาณตามวิธีนี้ คือ การมีสูตรในการประมาณค่าขนาดอิทธิพลจากงานวิจัยที่มีรูปแบบการทดลองต่างกันทุกแผนแบบการวิจัย และมีสูตรในการปรับเปลี่ยนสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอื่น ๆ มาเป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

จากงานวิจัยด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่กล่าวมาแล้วนั้น พบว่า ยังไม่มีการรวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน และนำมาสังเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับผลการวิจัย จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอน พบว่า การจัดกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนของนักวิชาการศึกษาแต่ละท่านจะคล้ายกัน คือ การแบ่งรูปแบบการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมาย วิธีการเรียนรู้ของมนุษย์ และการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของผู้เรียน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์ใช้รูปแบบการเรียนการสอนของ ทิศนา แคมมณี (ทิศนา แคมมณี, 2560, หน้า 223-272) เป็นเหตุผลประกอบการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจำแนกเป็น 3 รูปแบบ คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านพุทธิพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาด้านจิตพิสัย และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ

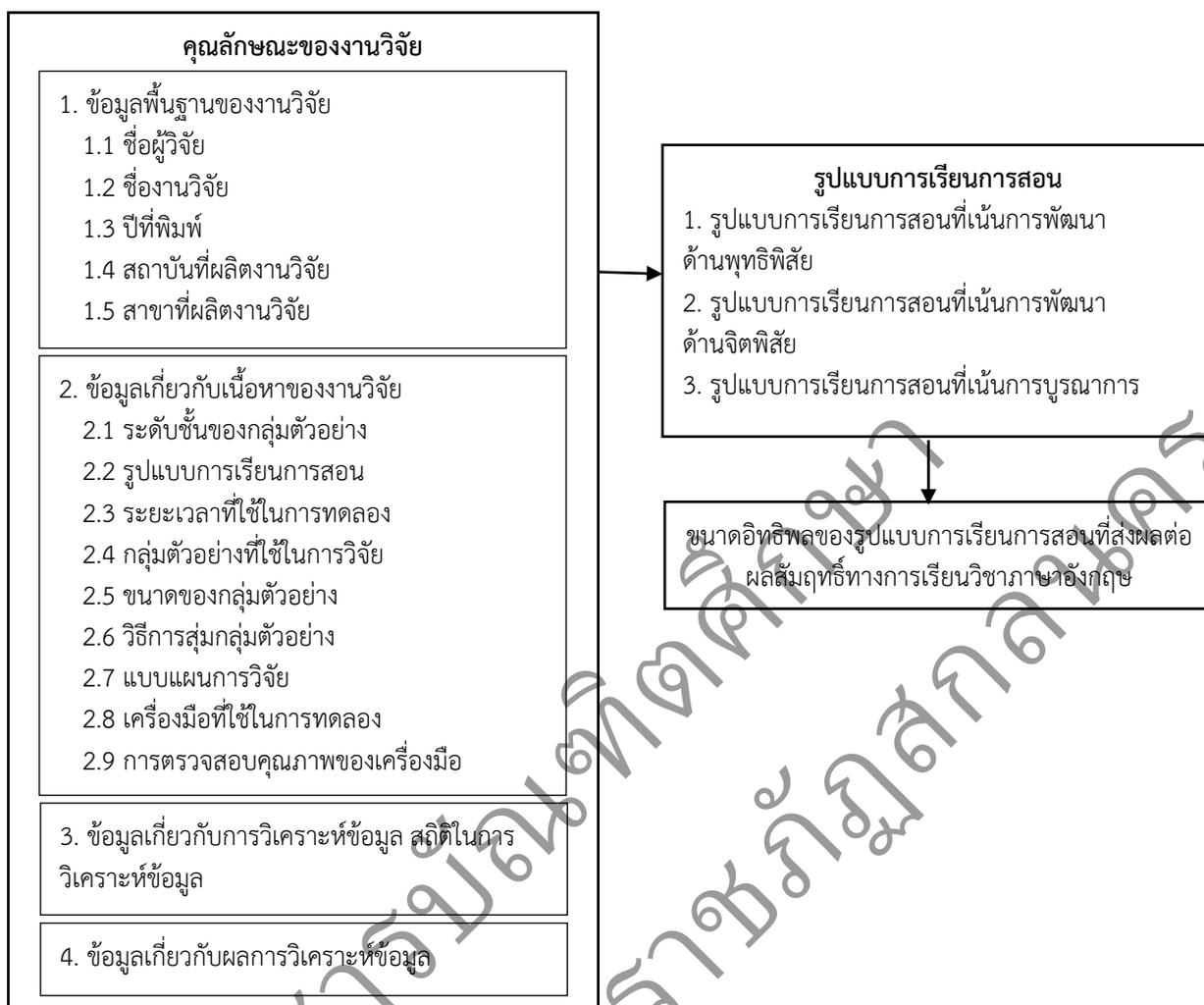
ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะและปริมาณของงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทหรือปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐภายในประเทศ ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นวิทยานิพนธ์หรือปริญญาโทหรือปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยของรัฐภายในประเทศ ที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและขั้นตอนการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 สรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังแสดงในภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ วิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองและศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 สามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) ภายใต้โครงการการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้คำสำคัญในการค้น คือ รูปแบบการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษ

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ วิทยานิพนธ์หรือปริญญาานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นงานวิจัยเชิงทดลองและศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 128 เรื่อง จาก 31 สถาบัน ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 สามารถสืบค้นได้จากฐานข้อมูล ThaiLIS ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) ภายใต้โครงการการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้คำสำคัญในการค้น คือ รูปแบบการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชุด ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพของงานวิจัย และแบบบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัย ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย ประกอบด้วย แบบประเมินคุณภาพงานวิจัย และเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพงานวิจัย
2. แบบบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกคุณลักษณะของงานวิจัย และสมุดคู่มือลกรหัส

วิธีรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับบัณฑิตศึกษาที่เป็นงานวิจัยในมหาวิทยาลัยของรัฐ และตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 โดยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. สืบค้นชื่องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ จากบทคัดย่อวิทยานิพนธ์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ จากการสืบค้นจากฐานข้อมูล ThaiLIS ซึ่งเป็นฐานข้อมูลที่จัดเก็บเอกสารฉบับเต็มในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Digital Collection) ภายใต้โครงการการพัฒนาเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย ผู้วิจัยใช้คำค้น คือ รูปแบบการเรียนการสอน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ การสอนภาษาอังกฤษ

2. อ่านงานวิจัยเบื้องต้น 1 รอบ เพื่อสำรวจเนื้อหาภายในตัวเล่มงานวิจัยว่ามีคุณสมบัติตามเกณฑ์ในการคัดเลือกงานวิจัยที่ผู้วิจัยกำหนดหรือไม่ และมีเนื้อหาเพียงพอที่จะนำมาสังเคราะห์งานวิจัย เพื่อนำไปเป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.1 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ คือ งานวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยของรัฐซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561

2.2 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ คือ งานวิจัยที่มีการเก็บข้อมูลของนักเรียน นักศึกษาที่ศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา

2.3 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยเชิงทดลองที่มีข้อมูลเพียงพอ และมีรายงานค่าสถิติที่จำเป็นเพื่อแปลงค่าสถิติเหล่านั้นให้เป็นค่าดัชนีมาตรฐาน โดยระบุค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มทดลอง กลุ่มควบคุม และกลุ่มเปรียบเทียบ หรือระบุค่าสถิติทดสอบ t-test หรือ F-test

2.4 งานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์ต้องผ่านเกณฑ์คุณสมบัติตามขอบเขตด้านเนื้อหา และผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัยในระดับดีขึ้นไป ซึ่งผลการประเมินคุณภาพงานวิจัย พบว่า งานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 มีคุณสมบัติตามขอบเขตด้านเนื้อหา และผ่านการประเมินคุณภาพงานวิจัย จำนวน 128 เรื่อง

3. อ่านงานวิจัยโดยละเอียด จากนั้นบันทึกข้อมูลงานวิจัยลงในแบบบันทึกคุณลักษณะงานวิจัย

4. เตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ โดยทำการลงรหัสตัวแปร ซึ่งใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ค่าสถิติภาคบรรยาย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. คำนวณค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรการคำนวณของ Glass

3. เปรียบเทียบขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สูตรของ Kruskal-Wallis Test

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์อภิธาน ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ.2543-2561 มีจำนวน 128 เรื่อง สรุปได้ดังนี้ งานวิจัยที่ผลิตในปี 2557 มีจำนวนมากที่สุด สถาบันที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี สาขาที่ผลิตงานวิจัยมากที่สุด คือ สาขาหลักสูตรและการสอน ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ระยะเวลาในการทดลอง ระหว่าง 11-20 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยโดยส่วนมากใช้วิธีการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น แบบแผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองที่ใช้มากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ มีค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากง่าย และอำนาจจำแนก สถิติพื้นฐานที่ใช้มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติอ้างอิงที่ใช้มากที่สุด คือ t-test

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติของ Kruskal-Wallis Test

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบรูปแบบการเรียนการสอนกับค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 93.08 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ มีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 62.27 และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย มีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 59.55 แสดงว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ตามลำดับ

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างกับค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า แตกต่างอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันไม่ทำให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้น แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาค่าขนาดอิทธิพล พบว่า ขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างระดับประถมศึกษา มีค่าขนาดอิทธิพลมากที่สุด ($\bar{d} = 2.56$, $S_d = 16.99$) รองลงมา คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ($\bar{d} = 2.51$, $S_d = 18.07$) ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ($\bar{d} = 2.25$, $S_d = 10.09$) และระดับอุดมศึกษา ($\bar{d} = 2.17$, $S_d = 6.53$) ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 มีจำนวน 128 เรื่อง

จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของงานวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ ที่ตีพิมพ์เผยแพร่ระหว่างปี พ.ศ. 2543-2561 มีจำนวน 128 เรื่อง พบว่า งานวิจัยที่ผลิตในปี 2557 มีจำนวนมากที่สุด เนื่องจากในปี พ.ศ. 2557 กระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา และพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน โดยเน้นการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2561, หน้า 135) สถาบันผลิตงานวิจัยที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี สาขาที่ทำการศึกษเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด คือ สาขาหลักสูตรและการสอน เนื่องจากเป็นสาขาที่เกี่ยวกับหลักสูตร เนื้อหา และรูปแบบวิธีสอนต่าง ๆ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ (เจนจิรา ดวงสิน, 2552, หน้า 89) ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด คือ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รูปแบบการเรียนการสอนที่ใช้มากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ เนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการเป็นรูปแบบที่มุ่งพัฒนารอบด้านโดยใช้การบูรณาการทั้งทางด้านเนื้อหาสาระ ความรู้สึกทางจิตใจ คุณธรรม และความสามารถเชิงปฏิบัติเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งสอดคล้องกับ วรณีสุจิตร์จูล (2552, หน้า 78) ที่กล่าวว่า การสังเคราะห์งานวิจัยรูปแบบการเรียนการสอน หลังยุคปฏิรูปการศึกษา พุทธศักราช 2542 โดยการวิเคราะห์ห่อภิมาณ พบว่า งานวิจัยส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการซึ่งพัฒนาการเรียนรู้อินด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนไปพร้อม ๆ กัน โดยใช้การบูรณาการเนื้อหาสาระและวิธีการ โดยมีหลักการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการเชื่อมโยงความคิดรวบยอดจากวิชาและประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าด้วยกันทำให้เกิดการถ่ายโอนความรู้จากวิชาหนึ่งไปยังอีกวิชาหนึ่งที่น่ามาผสมผสาน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงสิ่งที่เรียนเข้ากับชีวิตจริงและสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้จนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมาย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2548, หน้า 106) ระยะเวลาในการทดลอง ระหว่าง 11-20 ชั่วโมง มีจำนวนมากที่สุด งานวิจัยโดยส่วนมากใช้วิธีการสุ่มโดยอาศัยหลักความน่าจะเป็น เนื่องมาจากมีความสะดวก ง่ายต่อการปฏิบัติ และได้กลุ่มเป้าหมายตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการศึกษา (อุทุมพร พันธุ์ชมภู, 2555, หน้า 95) แบบ

แผนการวิจัยแบบ One-Group Pretest-Posttest Design มีจำนวนงานวิจัยมากที่สุด อาจเป็นเพราะเป็นการดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียว ทำการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ทำให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าในการเรียนมากน้อยเพียงใด (วรารักษ์ พันธุ์แก้ว, 2560, หน้า 113) และมีข้อดี คือ มีความเที่ยงตรงภายใน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531, หน้า 211) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองที่ใช่มากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากแผนการจัดการเรียนรู้คือเครื่องมือที่สำคัญในการสอน เป็นเสมือนแผนที่นำทางการสอนของครู การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยส่วนมากมีค่าความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความยากง่าย และอำนาจจำแนก เพราะว่าเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยจำเป็นต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือเพื่อให้ได้เครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน ผ่านกระบวนการสร้างอย่างมีระบบ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 94) สถิติพื้นฐานที่ใช่มากที่สุด คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เนื่องจากเป็นสถิติพื้นฐานที่จำเป็นในการสังเคราะห์งานวิจัยโดยวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาณเพื่อคำนวณหาค่าขนาดอิทธิพลของงานวิจัย และสถิติอ้างอิงที่ใช่มากที่สุด คือ t-test ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากงานวิจัยที่นำมาสังเคราะห์เป็นงานวิจัยเชิงทดลอง มีการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม คือ กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม จึงนิยมใช้สถิติ t-test ในการทดสอบสมมติฐาน

2. วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้สถิติทดสอบ Kruskal-Wallis Test

2.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันทำให้ค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนที่แตกต่างกันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และรูปแบบการเรียนการสอนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 93.08 รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการมีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 62.27 และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย มีค่าเฉลี่ยอันดับเท่ากับ 59.55 แสดงว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด คือ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากการจัดหมวดหมู่ของรูปแบบการเรียนการสอนมีจุดเน้นของด้านที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียนและปริมาณการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มีมากน้อยแตกต่างกัน และในการจัดหมวดหมู่ของรูปแบบนั้นเป็นเพียงเครื่องแสดงให้เห็นว่า รูปแบบนั้นมีจุดประสงค์หลักมุ่งเน้นไปทางใดเท่านั้นแต่ส่วนประกอบด้านอื่น ๆ ยังคงมีอยู่ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย รวมทั้งทักษะกระบวนการทางปัญญา เพียงจะน้อยกว่าจุดเน้นเท่านั้น (ทิตินา แคมมณี, 2560, หน้า 224) จากผลการวิจัยจึงสรุปได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบส่งผลต่อขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีค่าเฉลี่ยอันดับสูงสุดอาจเนื่องมาจากการแสดงบทบาทสมมติช่วยให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง ได้รู้จุดบกพร่องของตนเอง และจะสามารถปรับเปลี่ยนแก้ไขให้ถูกต้องได้ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และครูผู้สอนจะทำหน้าที่คอยกำกับ ชี้แนะ ให้ถูกต้อง (สุพิชญา พูลลาภ, 2562, หน้า 4) ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ Jackman, H. & Swan, K. (1996, Abstract) ที่ศึกษาเกี่ยวกับผลของการศึกษาทางไกลของรูปแบบการเรียนการสอนของ Joyce, Weil and Shower (1992) ที่ใช้ในการศึกษาทางไกลผ่านระบบเครือข่ายวิดีโอแบบมีปฏิสัมพันธ์โต้ตอบได้ในรัฐนอร์ทดาโกตา ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่ส่งผลต่อการศึกษาระดับสูงที่สุด 6 อันดับ ได้แก่ 1) รูปแบบการสอนบทบาทสมมติ (Role Playing Model) 2) รูปแบบการสอนสถานการณ์จำลอง (Simulation) 3) รูปแบบการสอนโดยการซักค้าน (Jurisprudential Inquiry Model) 4) รูปแบบการสอนที่เน้นความจำ (Memory Assists Model) 5) รูปแบบการเรียนการสอนกระบวนการคิดสร้างสรรค์ (Synectic) และ 6) รูปแบบการสอนกระบวนการสืบสอบ (Inquiry Model) ทศนีย์ ทองศรี (2558, หน้า 43) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผลการวิจัยพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของจตุพล นามนาย (2562, หน้า 58) ศึกษาการพัฒนาการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย พบว่า นักเรียนมีคะแนนทักษะการพูดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน จากการวัดทักษะการพูดโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติ ซึ่งมีคะแนนรวมก่อนเรียนเฉลี่ย 13.00 คะแนน และหลังเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 18.28 คะแนน ซึ่งมีความก้าวหน้าทางการเรียนคะแนนรวมเฉลี่ย 5.25 คะแนน ซึ่งผลของการวิเคราะห์คะแนนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างกับค่าขนาดอิทธิพลของรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า ระดับชั้นของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกันไม่ทำให้การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษนั้นแตกต่างกัน เนื่องจากการนำรูปแบบการเรียนการสอนทั้ง 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการบูรณาการ ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นใดก็ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ เนตรวรา ศรีสิน (2556, หน้า 90) ได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี (CIRC) หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย และเมื่อพิจารณาทักษะแต่ละด้าน พบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนเพิ่มขึ้นทุกด้าน คือ การจับใจความสำคัญ การคิดวิเคราะห์ การแปลความหมายของข้อความ และการแปลความหมายของคำศัพท์ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วริษา จันทรลี (2560, หน้า 66) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC คิดเป็นร้อยละ 74.60 สูงกว่าร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ช่วยให้นักเรียนพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ดี ซึ่งหมายความว่า การเรียนแบบกลุ่มที่ละระดับความสามารถนักเรียนที่เก่ง ปานกลาง อ่อน สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ แล้วจึงการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เป็นเทคนิคการสอนที่บูรณาการการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน ซึ่งทำให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ

จากตัวอย่างงานวิจัยที่ศึกษาการใช้รูปแบบการเรียนการสอน รูปแบบเดียวกันคือ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนการสอนสามารถนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างระดับชั้นใดก็ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า การใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย เป็นประโยชน์กับครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สามารถนำข้อค้นพบดังกล่าวไปประยุกต์ใช้กับผู้เรียน แต่จะต้องศึกษาเงื่อนไขและข้อจำกัดของรูปแบบการเรียนการสอน ก่อนที่จะนำไปใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

1.2 ในการทำวิจัยที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อตอบสนองความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านพุทธิพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย รูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 การสังเคราะห์งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น ซึ่งยังมีรูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ด้านอื่น ๆ เช่น การคิดวิเคราะห์ ทักษะการแก้ปัญหา เป็นต้น ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไป จึงควรพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบอย่างรอบด้าน

2.2 ผู้วิจัยควรใช้วิธีการวิเคราะห์ห่อภิมานในการศึกษาตัวแปรด้านรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นพัฒนาด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และการบูรณาการ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2.3 การสังเคราะห์งานวิจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ห่อภิมาน ทำให้ได้ข้อค้นพบใหม่ ๆ ที่น่าสนใจ เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาและการพัฒนางานวิจัย จึงควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ด้วย เพื่อพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

2.4 ควรมีการสังเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาผลการวิจัยที่วัดในรูปของดัชนีมาตรฐานค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- คณิตา ดอกเขียว. (2546). การสังเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- คัมภีร์พจน์ สายเพชร. (2551). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษที่เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างการใช้วัตกรรมการสอนปกติโดยวิธีวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- จตุพล นามนาย. (2562). การพัฒนาทักษะการพูดและการเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมบทบาทสมมติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 6 นครเชียงราย. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.
- เจนจิรา ดวงสิน. (2552). รูปแบบการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์ : การวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ดารณี ม่วงโต. (2559). การวิเคราะห์ทอภิมานงานวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องโดยการวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ทัศนีย์ ทองศรี. (2558). การพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทศยา จุลนีย์. (2557). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบโครงงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการคิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ทิตนา เขมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 21). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพากร สุขชูศรี. (2560). การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษและความพึงพอใจต่อกิจกรรมการสอนระหว่างกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารแบบ 3Ps กับกิจกรรมการสอนแบบซิปปา (CIPRA Model) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2529). การสังเคราะห์งานวิจัย. วารสารการวัดผลการศึกษา, 8(23), 26-36.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. (2541). การสังเคราะห์งานวิจัยทางการศึกษาด้วยการวิเคราะห์ทอภิมานและการวิเคราะห์เนื้อหา. การประชุมทางวิชาการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ครั้งที่ 38.
- เนตรวรา ศรีสิน. (2556). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค ซี ไอ อาร์ ซี เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุริยสาส์น.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). ม.ป.พ.
- วรรณิ์ สุจิตร์จูล. (2552). การสังเคราะห์งานวิจัยรูปแบบการเรียนการสอน หลังยุคปฏิรูปการศึกษา พุทธศักราช 2542 โดยการวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วรารณณ์ พันธุ์แก้ว. (2560). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ที่ส่งผลต่อทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ หรือเจตคติเชิงวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยวิธีการวิเคราะห์ทอภิมาน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิรัช จันทรลี. (2560). การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สายใจ ชลินทรวัฒน์. (2550). ผลของการจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สุพิชญา พูลลาภ. (2562). การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทบาทสมมติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). รายงานการศึกษาไทย พ.ศ. 2561. กรุงเทพฯ: บริษัท พรักหวานกราฟิก จำกัด.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2548). การวัดและประเมินผลอิงมาตรฐานการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.พ.ศ.).

- สุพิศรา มูลละออง. (2557). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยใช้การอ่านกลวิธีแบบร่วมมือและเทคนิคแผนผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภาวรรณ อินตะแก้ว. (2557). การใช้เกมการแข่งขันระหว่างกลุ่มเพื่อส่งเสริมความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ และทักษะสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทุมพร จามรمان. (2531). การสังเคราะห์งานวิจัย: เชิงปริมาณ (*Research Synthesis: A Quantitative Approach*) เน้นวิธีวิเคราะห์เมตาดาต้า (*A Meta Analysis*). กรุงเทพฯ: ฟินนี่พับลิชชิง.
- อุทุมพร พันธุ์ชมภู. (2555). การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลต่อการเรียนคณิตศาสตร์ระดับมัธยมศึกษา : โดยการวิเคราะห์อภิमान. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Jackman, H. & Swan, K. (1996). Instructional Models Effective in Distance Education. *Paper presented at the Annual Meeting of the American Educational Research Association* (New York, NY, April 8-12, 1996).
- Joyce, Weil and Showers. (1992). *Models of Teaching*. (4th ed.). Needham Height Massachusetts: Ally and Bacon.

วารสารบัณฑิตศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร